

SEMAFORSKÝ JONÁŠ SE VRACÍ NA VINYL, CD I JAKO DIGITÁLNÍ DOWNLOAD!

K 55. výročí premiéry legendárního představení *Jonáš a tingl tangl* vychází na vinylu, CD i digitálně mimořádná jubilejní edice původních nahrávek divadla Semafor. Remasterované vydání na CD a LP spojuje dvě EP desky písničků Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra z představení *Jonáš a tingl tangl* (1962) a *Jonáš a dr. Matrace* (1969). Supraphon přebal alba ozdobil jedinečnou dobovou grafikou výtvarníka Karla Vilguse.

„Vývěste fangle na tingl tangle / Protože Jonáš, Jonáš už je tu...“ rozeznělo se z prken divadla Semafor v roce 1962. Divadla, které tehdy bez stálé scény kočovalo takřka stejně jako o století dříve jeho šantánovní předchůdci. A sláva zaslých scén se znovu rozzářila. Zrodila se nejslavnější divadelní postava Jiřího Suchého, jejímž prostřednictvím složil poctu všem zapomenutým zpěvákům vaudevilových divadel a kabaretů.

Jonáš a tingl tangl divadlu Semafor přinesl nadšené kritiky, beznadějně vyprodané představení a především naprosto zásadní moment – z dosavadního dvorního skladatele Semaforu Jiřího Šlitra se poprvé stal herec. Inicialy S+Š se tak postavily vedle zavedené značky V+W.

Měl jsem doma mince / Byly po mamince / Mého nevlastního strýce / Z mincí na mne civí / Ctsař jako živý / Škoda že jich nemám více... znělo ze všech gramofonů od Aše po Košice k nemalému údivu obou autorů. Vždyť Suchý napsal text během večírku jako sázku a Šlitrovi melodii našel zahozenou v koši.

„Nikdy jsme nevyhlašovali žádné programy. Chtěli jsme jen být přirození a vyslovovat, co

jsme cítili,“ vysvětluje Jiří Suchý, zatímco na pultech knihkupectví se prodává libreto Jonáše spolu s dalšími semaforovými hrami v nákladu téměř třiceti tisíc výtisků. Singly s písničkami mizejí z obchodů rovněž po tisících, hudební leitmotiv hry, píseň *Vývěste fangle*, zní denně z rozhlasu jako znělka pořadu *Gramotingtangl*. Citace z Jonáše lidověji a melodie žijí natolik svým životem, že veřejnosti probíhá emotivní debata, zda *Klementajm* vyzní lépe v doprovodu orchestru Ferdinanda Havlíka nebo Karla Vlacha.

Televize sice zaspala a nenatočila žádný obrazový záznam představení, nicméně Miloš Forman, který zkoušku Jonáše zachytil už ve filmu *Konkurs*, začíná připravovat filmovou verzi. Šlitr v roce 1965 spokojeně vypráví Lubomíru Dorůžkovi: „*Jedna sekvence, kterou jsme skoro na černo točili na ulicích západního Berlína ještě s Milošem Berglem, je už hotova. Další sekvence máme točit v Moskvě, v Paříži, v Londýně a v New Yorku...*“

Z filmu nakonec sejde, údajně na něj ve státní pokladně nejspou peníze. To už jsou S+Š po takřka dvou stech padesáti reprízách hrou natolik unaveni, že ji stáhnou z reper-

toáru a lidé před divadlem podepisují petici, aby si to rozmysleli. Nakonec tedy přeci jen pod tlakem veřejnosti vymyslí kompromis a v květnu 1969 uvádějí volně pokračování: *Jonáš a dr. Matrace*. Kritikové novinku chválí jen opatrně a nostalgicky vzpomínají na první hru, ovšem v Semaforu je večer co večer beznadějně vyprodáno a lidé bouří smíchy. Ale někdy také zvažní, například když Jonáš začne zpívat: *Náhle si nebe kleklo / Na poraženou zem / Aniž by se co řeklo / Smrt zjevila se všem*. Není divu, vždyť uběhlo jen několik měsíců, kdy armáda Varšavské smlouvy vtrhla do Československa a přízrak války hrozil znovu skutečným obrysem. *Aniž by se co řeklo / Pohašla slunce zář / Rozpoutalo se peklo / A bůh si zakryl tvář...*

Přichází smutná symbolika – prvním Jonášem Jiří Šlitr na jevišti Semaforu vstoupil, s druhým Jonášem z něj odchází. Tentokrát navždy. Po pouhých triapadesáti reprízách jeden z nejoriginálnějších českých skladatelů a komiků tragicky umírá. Právě vychází gramofonová deska s písničkami ze hry. Dvě musely být uloženy do trezoru, protože Pražské jaro definitivně končí

a některé texty budou v příštích dvaceti letech nepřipustné. Jiří Suchý zvažuje, zda má vůbec v divadle pokračovat, ale vždyť přece právě on už o pár let dříve konstatoval: „*Nedovedu si představit, že bych mohl žít bez umění. Tím méně tvořit.*“ A v téže době vydává knihu s verši: *Až najdu pramen Mississippi / Až najdu pramen řeky Swanee / Snad najdu taky / Pramen živý vody / Tj vody která budí unavený / A křísí mrtvý k životu.*

Semafor bude žít dál. Jiří Šlitr z něj vlastně nikdy neodjede. Stejně jako Jonáš.

Někdy je zkrátka život pes. Ale někdy zas tu krásu ani nelze popsat slovy. Takže...

„*Vývěste fangle na tingl tangle / Protože Jonáš, Jonáš už je tu...*“

Jubilejní album **JONÁŠ A...** (s dobovými nahrávkami písní ze dvou slavných a dnes již legendárních představení divadla Semafor) vychází v pátek 21. dubna 2017 na LP desce, CD a dostupné bude také digitálně skrz iTunes, Google Play, Spotify, Deezer či domácí Supraphonline.

